

PIĘĆPARCIC (6) *sb m*

W pisowni rozłącznej (5), w pisowni łącznej (1).

a jasne.

sg N pięćparcic (2). ◇ G pięćparcic (2), pięćparcicu (1) SienLek (2:1). ◇ A pięćparcic (1).

Nazwa być może odczuwana jako pięć + G rzeczownika (forma pięćparcic w G).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

bot. Potentilla L., pięciornik; rodzaj należący do rodziny różowatych (Rosaceae) (6) : Liście pięć pąrcic mocząc w winie/ dáć mu [choremu] pić do trzydzieści dni. SienLek 58v; Nád to/ náwarz pięćpąrcic w piwie álbo w wodzie/ á wycińnawfzy on łok/ przyley kniemu tyle dwoie łoku z wrotyczy SienLek 111; Ale y to świerz b wypádzá z wnętrza: weźmi pięć pąrcicu garć/ á warz go w koźim mléku piy ono mléko po kilo kroć. SienLek 134, 121v, 128, 174v; [(nagł) Pięćpąrcic. Pentafylon. Funffinger kraut. SienHerb 125a; Sok pięć pąrcic w vćciech trzymany/ w źelkie niemocy vřt oddala SienHerb 125b, 125b [4 r.], E#v].

Synonimy: pięciornik, »pięć listow«.

*Cf PIĘCIPARCIC, PIĘCIPARCICA, PIĘCIPARŚCIEC, PIĘCIPIERŚCIC, PIĘCIPIERŚCIEC, PIĘCIPIERŚCIEK, PIĘĆPARCICA, **PIĘĆPERST**, PIĘĆPIERŚCIEC, **PIĘĆPIERŚĆ**, PIĘĆPIESTRZYCA, PIĘTOPARCICA*

MN